

nærværende Lovs § 7 vil blive tillagt Island.

§ 6.

De fra det islandske Regeringsvæsen i Hovedstaden saavel som de fra den nærværende Dampskibsforbindelse mellem Island og Kongeriget hidrørende Udgifter skulle i det i § 7 anførte Tidsrum være Island uvedkommende.

§ 7.

For et Tidsrum af 12 Aar, fra at regne, ydes der Island af Kongerigets Finantser et aarligt Beløb af 42,000 Rd. Efter Udløbet af bemeldte Tidsrum vil det paany være at fastsætte ved Lov, hvilket Bidrag der vil være at yde.

Motiver til foranstaaende Udkast.

Ved allerhøieste Reskript af 20de September 1861 blev det overdraget Oberst A. F. Tscherning, Departementsdirektor Statsraad D. Stephensen, Professor B. Bjerring, nærværende Departementsdirektor Statsraad C. Rughorn og Arkivar S. Sigurdsson at sammentræde i en Kommission for at afgive Betænkning over og Forslag til Ordningen af Islands finantstielle Stilling til Kongeriget. Saaledes som af Kommissionens under 5te Juli 1862 afgivne Hovedbetænkning fremgaaer, kunde den ikke enes om en fælles Indstilling, men opløste sig i trende Minoriteter. Imidlertid udtalte Kommissionen som sit eenstemmige Skjøn, at Udsøndringen af Islands Finantser fra Kongerigets maa ansees for gavnlig, og at den for at blive frugtbringende for Island kræver en væsentlig Forandring i Landets politiske Ordning, navnlig saaledes, at Landets overordnede Bestyrelse gjøres mere stedlig og udrustes med større Myndighed, samt at Althinget erholder bevillende Myndighed i Finantsager. Egeledes vare alle Kommissionens Medlemmer enige i, at en egentlig paa en detailleret Afregning begrundet Dypgjørelse af det finantstielle Mølværende mellem Island og Kongeriget er umulig, hvilket ligefrem følger deraf, at Finantserne have i flere Hundrede Aar været sammenblandede, uden at i tidligere Tid noget budgetmæssigt Regnskab er blevet aflagt eller noget anskueligt Bogholderi blevet ført.

Hvad derimod angaaer Sagens Hovedpunkt, nemlig Bestemmelsen af det eventuelle

Tilskud til Island af de danske Finantser, da kom de ovennævnte tre Minoriteter til høist forskjellige Resultater. Saaledes var der en Minoritet i Kommissionen, der formeente, at der i Udsøndringsøieblikket bør afgives til Island som dets Eiendom en Sum, der svarer til den virkelige Værdi af de Eiendomme, der have tilhørt Island, men som ere blevne realiserede og hvis Provenu er inddraget i Statskassen, foruden en Sum i Anledning af det i sin Tid bestaaende Handelsmonopol i Island, beregnet som en Andetdel af dettes Nettoudbytte. Denne Minoritet var fremdeles af den Formening, at Island besidder tilstrækkelige Midler til Afholdelsen af sine Udgifter, naar der ikke nægtes det den berørte Erstatning for de solgte Godser og for den ved Handelsmonopolet paalagte uforholdsmæssige Skattebyrde, hvilken Erstatning er beregnet paa følgende Maade:

Indtægterne af samtlige kongelige Sordegodser i Island ved disses Inddragelse under Kronen, evaluerede til Penge efter Nutidens Priser paa de paagældende Naturalier 41,055 Rd. 40 $\frac{1}{2}$;

derfra drages den nærværende Indtægt af de ufsolgte Sordegodser 13,200 — " —
 27,855 Rd. 40 $\frac{1}{2}$;

hertil føies for kalkuleret Rentetab et Annum 6,900 Rd.

Indtægterne af Vi-